ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

2
ЛЮТИЙ
1990

ПРИВІТ ІЗ ПРИКАРПАТТЯ

Перед тобою віршики, що їх надіслали до «Малятка» поети з Івано-Франківщини. Славний це край, щедрий, пісенний, мальовничий. А люди, які його населяють,— чудові майстри-умільці. Вони і надзвичайної краси сорочку вишиють, і різьблену диво-скриньку злагодять, і запальний танок затанцюють.

ГУЦУЛОЧКА

Вірш Лесі ПИЛИП'ЮК

Я — гуцулочка * мала
Із карпатського села,
Я співанки файні ** знаю
І охоче їх співаю:
«Тупці, тупці, черевики!
Вигравайте нам, музики!
Жаль, стомилися цимбали —
Ніжки ще би танцювали».

ПРИЙШЛА ЗИМА

Вірш Ганни САНДАЛЕВИЧ

Вже тепла давно нема,
Вже прийшла до нас зима
Й повдягала всі тополі
У легкі блакитні льолі,
А кремезні ясени —
В біло-сині жупани.

ГРІМ І ДОЩ

Вірш Ярослава ЯРОША

Грім по небі прокотився:
«Ну, із ким я ще не бився!»
Дощ злякавсь, у хмару вліз—
І пустив патьоки сліз.

ДИВО

Вірш Лесі ПИЛИП'ЮК

Справжнє диво
Ліплять з глини
Руки тітки Василини,
Це і глеки, і тарелі,
І когутики веселі,
І пузаті пугарі ***,
Й гуцулята-дударі.
Стану тітку я просити —
Хай мене навчить ліпити.

** Гуцули — це українці, що живуть у гірській місцевості на заході нашої республіки.*

*** Файний — значить, «гарний».*

**** Пугар — келих.*

Намалювала Наталя КОРНЄЄВА

Сто бубликів

Іспанська народна казка

Переповів Анатолій ГРИГОРУК

Малюнок Лариси ПУХАНОВОЇ

Одному селянинові захотілося побачити короля: він-бо думав, що король зовсім не такий, як усі люди. От спродав селянин своє нехитре майно й рушив до столиці. Ішов, ішов, а дорога була дальня, то він усі грошики й розвіяв — одна монетка лишилася.

Нарешті добувся селянин до королівського палацу, дивиться, а на троні звичайнісінький дідок сидить, миршавий, дрібноростий, тільки золота корона на голові ряхтить. «Ну, й ошукався ж я! — подумав селянин.— Перевів своє майно ні на що».

І так йому від тої думки прикро стало, аж зуб розболівся. А тут ще й їсти страх як закортіло.

Стоїть селянин і розмірковує, що робити: чи до цирульні йти і за остані гроші зуба вирвати*, чи податися до харчівні й хоч трохи підполуднати.

Коли це підходять до нього два паничі /вони надумали покепкувати з селюка/ та й питають:

— Скажи, чоловіче, скільки ти за один присяд бубликів з'їв би?

— Та штук сто,— каже селянин.

— Неправда. Стільки бубликів ніхто не подужає.

— Давайте поб'ємося об заклад,— каже селянин.— Як не з'їм, то поведете мене до цирульника і хай вирве мені за це одного зуба.

— Згода, — весело переморгнулися паничі.

Зайшли вони до харчівні — й заходився селянин коло бубликів. З'їв десяток, другий, а далі й третій. Тоді вдоволено поплескав себе по животі й видихнув:

— Оце, сеньйори, й годі. Більше не можу.

— Програв, програв!— заплескали в долоні паничі.

Повели вони селянина до цирульника, і той, не гаючись, вирвав йому зуба.

— Ну, такого телепня ми ще не бачили! — зареготали паничі.— Щоб за якихось тридцять бубликів поважився свій зуб віддати.

— Не знаю, хто з нас більший телепень,— сказав селянин.— Адже за свої грошики ви й нагодували мене, й цирульникові заплатили. А в зубі дірка була. Спасибі, що помогли вирвати.

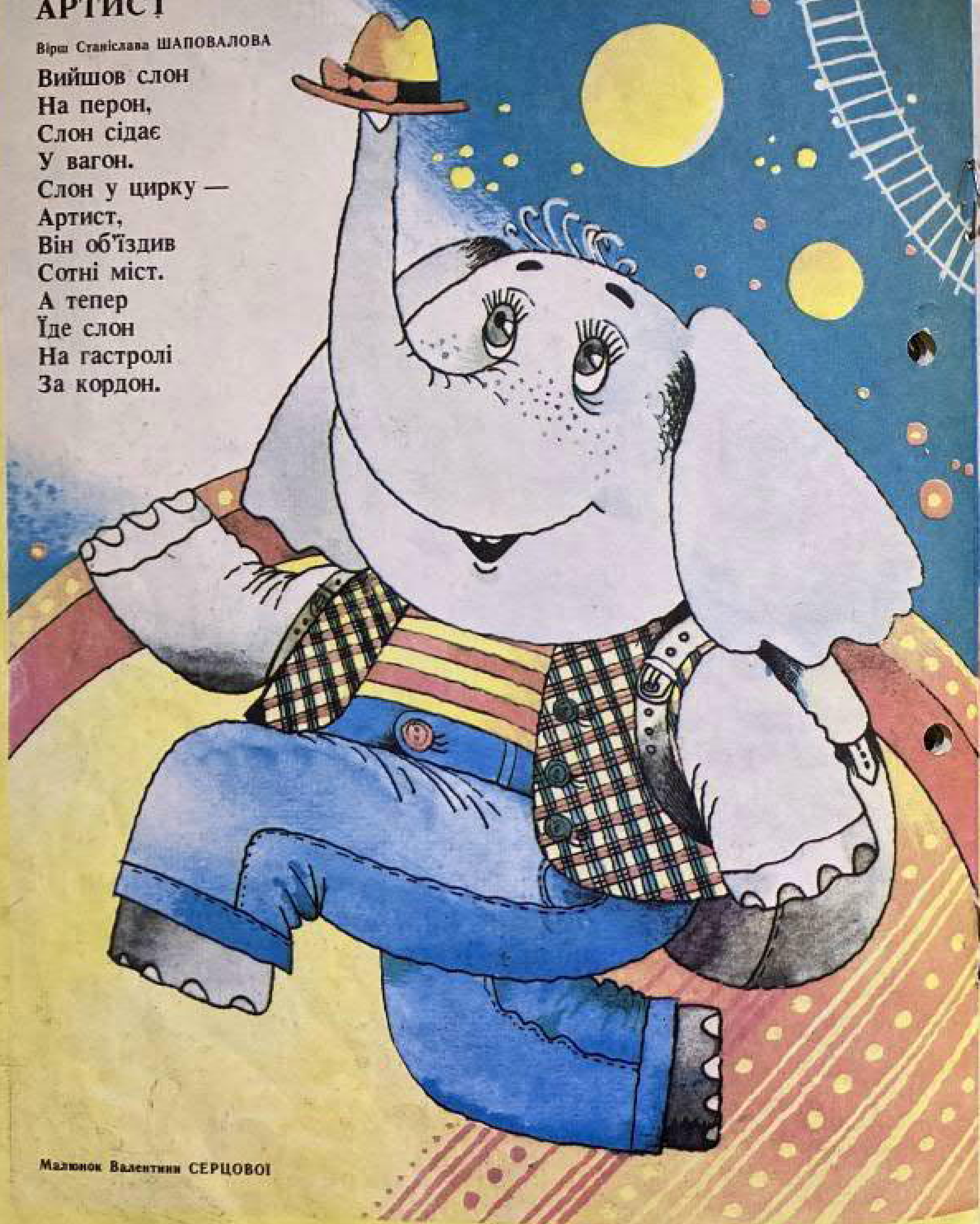
*Колись, як не було ще лікарів, хворим допомагали цирульники.

ЦИРКОВИЙ АРТИСТ

Вірш Станіслава ШАПОВАЛОВА

Вийшов слон
На перон,
Слон сідає
У вагон.
Слон у цирку —
Артист,
Він об'їздив
Сотні міст.
А тепер
Їде слон
На гастролі
За кордон.

Малюнок Валентини СЕРЦОВОЇ

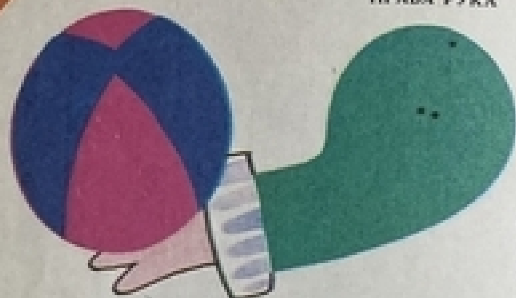
САМОРОБКА

ПЕРУКА

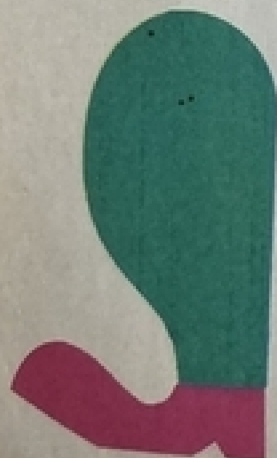
ПРАВА РУКА

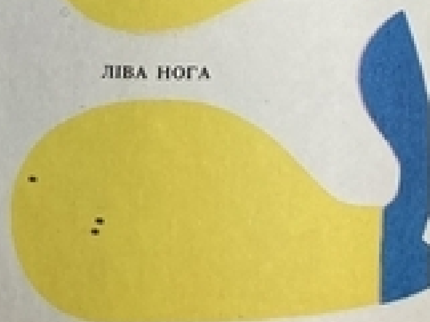

ЛІВА РУКА

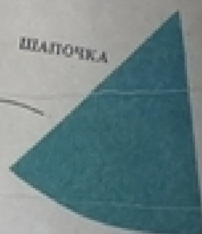
ПРАВА НОГА

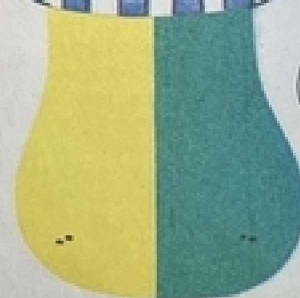

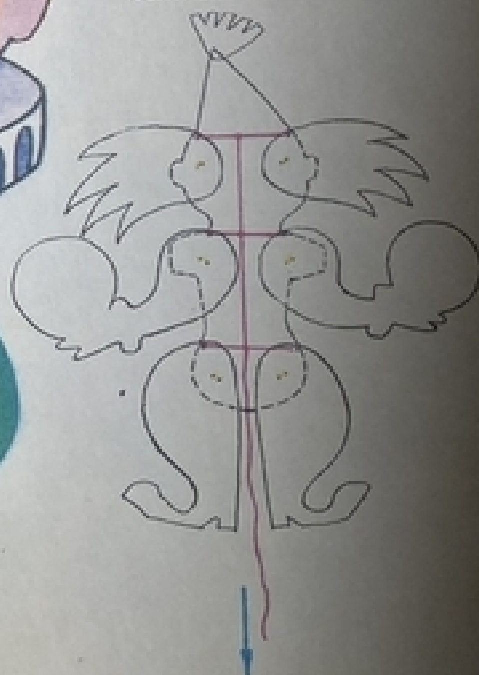
ЛІВА НОГА

ШАПОЧКА

ДОПОМІЖНИЙ МАЛЮНОК

ТУЛУБ

КИТИЧКА

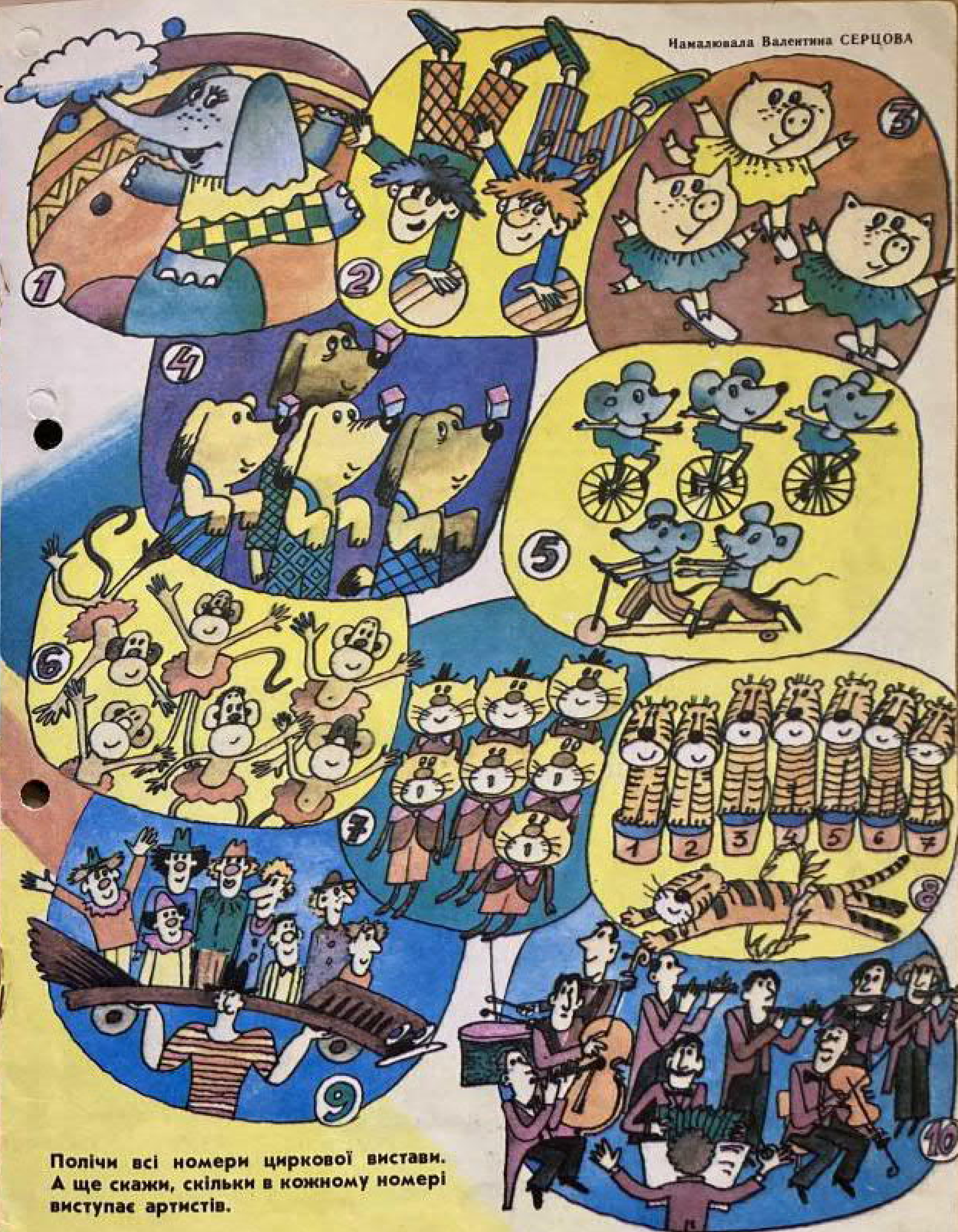

Саморобка Валентини ЄСИПОВОЇ

Хто в цирку найперший забавник, веселун та потішник? А звісно, що клоун. Без нього циркову виставу годі й уявити. От і злагодь собі таку іграшку. Спершу наклей вкладку на картон і виріж усі деталі. Після цього нехай хтось із дорослих допоможе тобі шилом проколоти в позначених місцях дірки. А потім усі деталі треба скріпити цупкою ниткою. Як це робиться, добре видно з допоміжного малюнка. Тримаючи клоуна за китичку, смикай нитку — і твій веселун пуститься в танок.

Намалювала Валентина СЕРЦОВА

Полічи всі номери циркової вистави. А ще скажи, скільки в кожному номері виступає артистів.

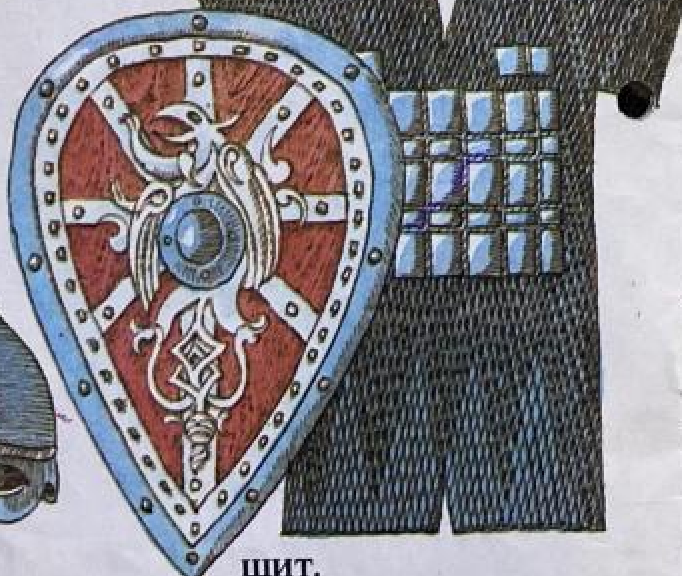
Знай минуле рідного краю

У музеї виставили для огляду меч. Його знайшли під час розкопок глибоко в землі. Меч пролежав там тисячу літ. Всі думали, його викував якийсь заморський майстер. Адже досі вважалося, що таку зброю на Русі ніхто робити не вмів.
Та от меча старанно очистили від іржі. Й на ньому проступили два слова. З одного боку було викарбувано напис — «коваль». З другого — «Людота». Отже, меча викував давньоруський зброяр. А Людота — це його ім'я.

ЗАЛІЗНА СОРОЧКА — КОЛЬЧУГА.

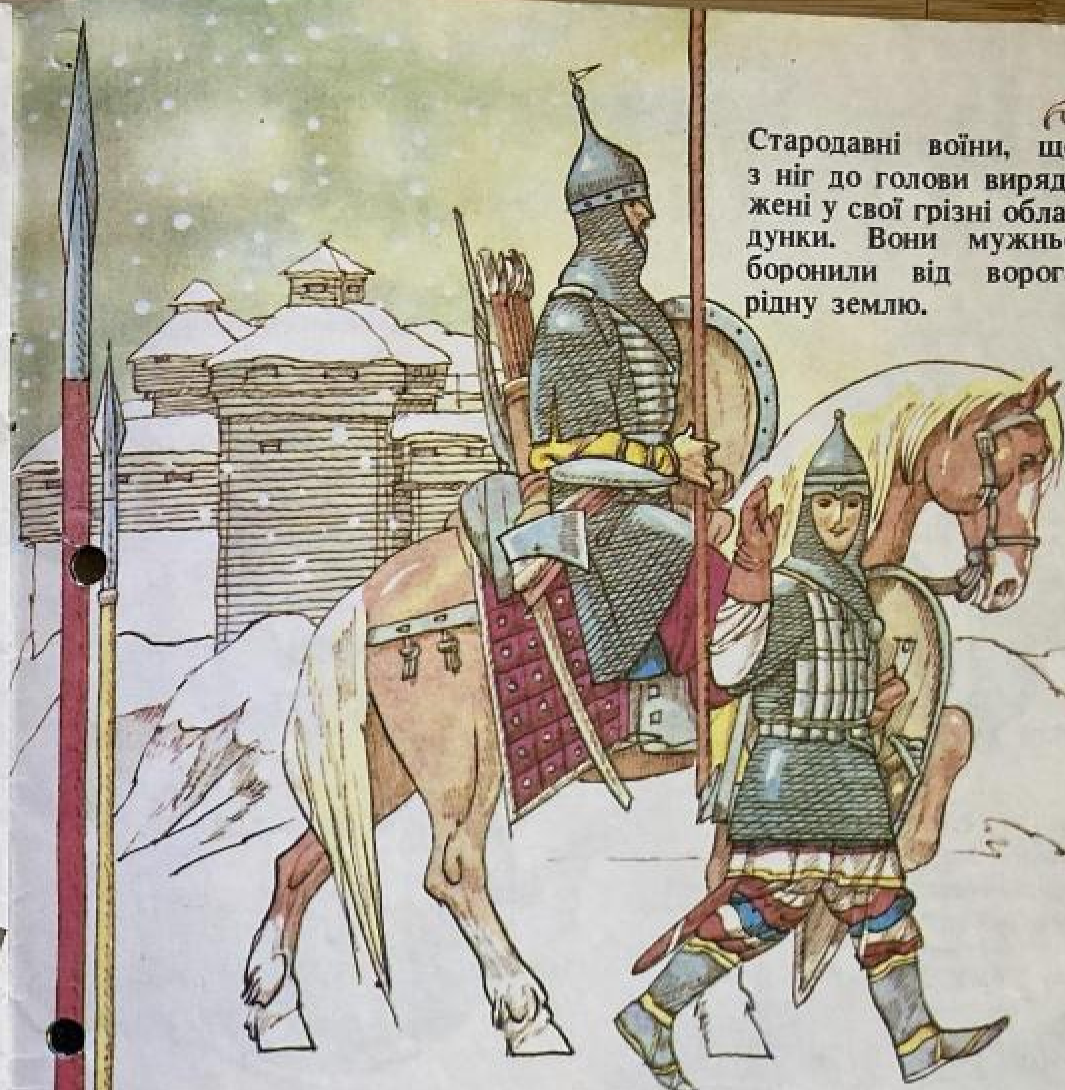
СТАЛЕВІ ШОЛОМИ РУСЬКИХ ВОЇНІВ.

ЩИТ.

Стародавні воїни, що з ніг до голови виряджені у свої грізні обладунки. Вони мужньо боронили від ворога рідну землю.

ПІКИ. БОЙОВІ СОКИРИ. СТРІЛИ.

МЕЧ.

БОЙОВА ПАЛИЦЯ.

Намалював Олександр МІХНУШОВ

ДЗВІНОЧОК

Малюнки Олени КОРКІЩЕНКО

На військовому параді командир піднявся в повітря на літаку з найбільшою цифрою. Покажи, де командирський літак.

З гори з'їхали три лижники. Від якого прапорця кожен з них починав спуск!

Є така примовка: «Пішов туди, не знати куди». Щоб не сталося цього з тобою, запам'ятай: кожна із сторін світу має свою назву. Де сходить сонце, там схід. Де заходить — там захід. Як стати обличчям на захід, то по ліву руку буде південь, а по праву — північ.

ЗАГАДКИ

Написав Василь КРАВЧУК

Миші ці удень дрімають,
А ночами скрізь літають.
Здогадались, хто вони!
К....и.

Написала Людмила ВЕРХОВА

Хто це, хто це бадьориться:
«Я — значна співуча птиця!
Кукурікну у дворі —
Всіх побуджу до зорі»!

СКОРОМОВКА

Написав Василь ЗАЄЦЬ

Сом скаржився сомам:
— Живу собі я сам!
Соми сказали сому:
— Сутужно, сом, самому!

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р. Київ.
Ордена «Знак Пошани»
видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
МАЛЫШОК № 2 (362) 1990.
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ
для детей дошкольного возраста
(на украинском языке)
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета»
издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 213-98-91, 211-04-75.

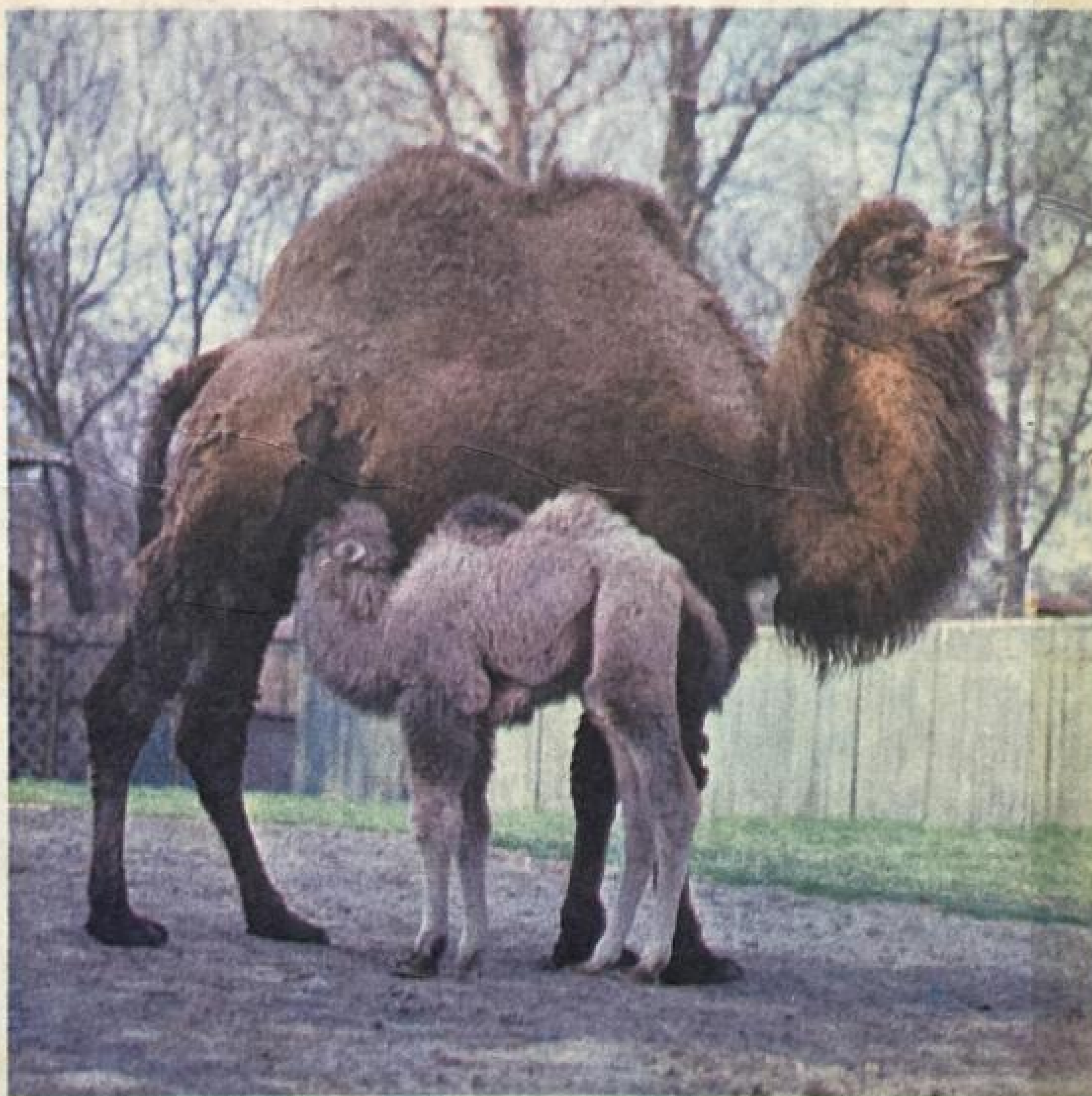
Здано до набору 18.11.89.
Підписано до друку 20.12.89.
Формат видання 84×108 1/16.
Папір офсетний.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Тираж 666 500 Зам. 9—552. Ціна 20 к.
Поліграфкомбінат
ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Трудового Червоного Прапора
видавничо-поліграфічного об'єднання
ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Київ-119,
вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат
ЦК ЛКСМУ «Молодь»
ордена Трудового Красного Знамени
издательско-полиграфического
объединения ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці
Віри Морозової.
Макет Лариси Пуханової.

Текст набрано із застосуванням
вітчизняного фотонабірного
комплексу «Каскад».

20 к. ЖИВИЙ КУТОЧОК Індекс 74304

Це, як ти знаєш,— верблюд з верблюденятком. Верблюд дуже роботящий. Він і ниву виоре, і зжатий хліб ногами обмолотить, і з глибочезного колодязя, крутячи спеціальне колесо, води дістане. А випаде потреба змандрувати куди-небудь, верблюд, як всюдихід, подолає будь-яку пустелю. На ногах у нього є спеціальні рогові подушечки. Саме вони й не дають верблюдові грузнути в сипучих пісках. Верблюд не боїться ні спеки, ні холоду. Він п'є раз на тиждень. Сам їсть пустельну колючку, а нас частує смачнющим молоком.

Фото Бориса КОРОБЕЙНИКОВА